

Zespół pałacowy z 1843 r

Współrzędne: Szerokość - 51.809464, Długość - 22.666769

Na przełomie XV i XVI w., w miejscu zwanym obecnie Kopcem, znajdowała się siedziba rodu Kazanowskich. Wiadomo, że za czasów Stanisława Antoniego Szczuki, tj. w końcu XVII stulecia, w Białce powstał jeden z folwarków radzyńskich, istniał tu również dwór. Obecny pałac powstał w XIX w., na miejscu starego, murowanego dworu z pierwszej połowy XVIII w. Ufundował go właściciel dóbr radzyńskich Stanisław Szlubowski. W okresie II wojny światowej w pałacu kwaterowali niemieccy lotnicy, a następnie Rosjanie, którzy zajmowali się naprawą sprzętu zmotoryzowanego. Po wojnie, do 1949 r., mieścił się tu sierociniec prowadzony przez Siostry Miłosierdzia, a potem Dom Dziecka. Obecnie pałac jest własnością prywatną. Zespół pałacowo-parkowy obejmuje jednopiętrowy pałac w stylu klasycystycznym z czterokolumnowym portykiem, budynki gospodarcze oraz rozległy park krajobrazowy o powierzchni 18 ha.

Na temat zagadkowych okopów-wałów zwanych Kopcem, znajdujących się w sąsiedztwie pałacyku w Białce, krąży wiele legend. Gdy istniał tu Dom Dziecka, nieraz w czasie zabaw wychowankowie odnajdywali na wałach stare cegły. Być może są to pozostałości dawnej fortalicji braci Kazanowskich, przybyłych na Podlasie z ziemi radomskiej w drugiej połowie XV w. Miejsce to nigdy nie było badane archeologicznie.

Według jakiegoś bardzo dawnego przekazu miała tu stać budowla otoczona fosą wodną, która z czasem popadła w ruinę, a wreszcie zapadła się pod ziemię. Istnieją też rewelacyjne przekazy, jakoby znajdowała się tu wyjeżdżania z radzyńskiego pałacu Szlubowskich do pałacyku w Białce, które wyjeżdżały karoce. Jeszcze inny przekaz mówi o okopach z czasów potopu szwedzkiego .

Informacja ze strony [Radzyńska kraina serdeczności](http://Radzyńska.kraina.serdeczności).

Zabytkowy zespół pałacowy, XIX, nr rej.: A/582 z 28.02.1972:

- pałac

- park z alejami